

כל המשפחה מחוברת סביב הדף של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 92 / פרשת תרומה תשפ"ד

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף קב:

"אין, דעתו של אדם על תפיליו... ואין דעתו של אדם על כסות אשתו ובניו, משום איבה".

בגמרתנו השבוע מבואר שאדם המקדיש את כל נכסיו מתכוון להקדיש גם את התפילין שלו, אך לא את בגדי אשתו ובניו. ברצונו להתעלות ולהקדיש את נכסיו הוא מוכן לוותר על הנחת תפילין משלו, אך את בגדי אשתו וילדיו הוא לא יקדיש, ה'חגיגה' שהדבר יעורר מרתיעה אותו...

אדם מוותר על התקדמותו הרוחנית לטובת עשיית חסד וכדומה, יתכן ובצדק, אך ראוי שישאל את עצמו: האם באותה מידה היה מוותר על עסקיו הגשמיים? על נוחותו האישית?!

"יוסי", פונה האם המבוגרת לבנה שמעבר לקו, "התוכל לבוא לעזור לי בניקיונות לפסח?" יוסי הרבה לרגע: "אמא, בדיוק עכשיו ה'בוס' שלי הזמין את העובדים לארוחת צהרים חגיגית, אבוא בערב, את שיעור ה'דף היומי' אשלים כבר מחר..." - מבטיח יוסי, ומהרהר: "מצוות כיבוד הורים הינה מצווה שאי אפשר לעשותה על ידי אחרים, והיא דוחה את לימוד התורה".

נכון יוסי... אך אם היא דוחה את לימוד התורה, בוודאי היא דוחה מנה במסעדה, יוקרתית ככל שתהיה...

איך זה קשור אלינו?

לא קשור אלינו! אנו, לומדי הדף היומי, מחשבים נכון את עיסוקי העולם הזה מול עיסוקי עולם הבא, העולם הבא עומד אצלנו בראש סדר העדיפויות.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף קב:

"כל המשנה ידו על התחתונה"

נתן אדם לאומן בגד, ביקשו לצובעו בשחור, והלה צבעו באדום. בגמרתנו השבוע פוסק רבי יהודה שהאומן ששינה מההוראה הפסיד הכול. הבגד יושב לבעליו ללא תמורה, ואם הצביעה פיתחה משוויו על האומן לשלם את הנזק, שכן "כל המשנה ידו על התחתונה".

בכלל זה השתמשו גדולי הדורות להבהרת חשיבות המנהגים בעם ישראל. החתם סופר ידוע כמי שהשתמש בכלל זה כנגד הרפורמים שביקשו 'בסך הכל' שעמוד התפילה של החזן יעמוד באמצע בית הכנסת, ושינגנו בכלי שיר בשעת התפילה. מנהגי ישראל קודש הם, אין לנו רשות להתערב בהם, לא לגרוע וגם לא לשנות.

סיפר הרב אלישיב זצ"ל: רבינו יצחק אלחנן ספקטור מקובנה הזמין לסדר קידושין. היה זה יום סוער וגשום, והמחנותים ביקשו שלא לקיים את החופה בבית הכנסת כמנהג, אלא בסמוך לביתם, כדי שיוכלו להיכנס לבית מיד לאחר החופה. רבי יצחק אלחנן סירב בתוקף, והחופה התקיימה כמנהג. בדרך חזר מהחופה, בעוד כולם נרטיבים מהגשם, הבחין הרב בכמה שרטנו, ונשא את משלו: בשרשרת פנינים, הפנינים הם עיקר והחוט טפל. למרות זאת, אם נפגע בחוט, הפנינים יאבדו. בעם ישראל ההלכות הם העיקר והמנהגים טפל, אך אוי להם למצוות אם נפגע במנהגים.

איך זה קשור אלינו?

מאן דהו פגע בנו, והוא בא לפייסנו, ביכולתנו להשפילו, אך תפקידנו להקל עליו את התשובה, נמחל מיד

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף קב:

"ומוציא אני את המלוגמא שאינו שוה בכל אדם"

פירות הגדלים בשדה בשנת השמיטה יש לנהוג בהם הלכות מיוחדות, אחת מהן היא שמוותר להשתמש בפירות לאכילה בלבד. בגמרא השבוע מובאת שיטת רבי יוסי שהשימוש בפירות שביעית מותר גם לצרכים אחרים ובלבד שהם כאלו הנצרכים לכלל בני האדם, וכגון כביסה, עיבוד עורות וכדומה. אמנם שימוש לצורך רפואה אסור, מאחר שאינו צורך כל אדם, אלא צורך חולים בלבד

הם עמדו בקבוצה, כשכל אחד מהם מתפאר בעושרו הרב; זה תיאר את רכבו המפואר, זה את דירתו המשופצת וזה את נכסיו המרובים. קולות ההתפעלות שנשמעו מהציבור נקטעו לקולו של הכחוש שבחבורה, איש כחוש וחולני, שביקש אף הוא להתפאר בעושרו, העיניים הופנו לעברו בהפתעה והוא החל לפרט: "אני משתמש בתרופות שכל אחת מהן עולה אלפים רבים" - התרברב, "ברשותי כיסא גלגלים משוכלל, ומחולל חמצן מהטובים בעולם..." בתגובה לחששו כולם "מסכן..."

"והנמשל" היה רבי שלום שבדרון מסיים: "ישנם אנשים המרחמים על לומדי התורה שאין להם את כל מנעמי העולם, הם אינם מבינים שאלו אינם זקוקים לשום בילוי, הם אנשים בריאים [!!!] האושר שלהם נצחי והוא טמון בדף הגמרא, וממקומם הם מביטים ברחמים על אלו המסתפקים במנה דלה של אושר מדומה".

איך זה קשור אלינו?

אנשים בריאים אנחנו! את האושר נשיג במקומות הנכונים, באפיקים הרוחניים.